

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 30

Poznámka k prekladu: Nasleduje úplný preklad historického prejavu. Obvinenia, spravodajské informácie a tvrdenia o tajných zbraniach či udalostiach sú autorove tvrdenia, nie nezávisle overené historické fakty. Zachované sú aj pôvodné údaje a autorove interpretácie.

Úvod

Dobrý deň, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 28. januára 1978 a toto je môj Audio list č. 30.

Jedného večera minulú jar bol Beverly Hills Supper Club v Southgate v Kentucky plný hostí. Príjemne sa zabávali a problémy vonkajšieho sveta sa na chvíľu zdali vzdialené a zabudnuté. Ale v miestnosti mimo davu vypukol požiar. Čoskoro bolo zrejmé, že sa rozšíri do ostatných častí klubu. Nieкто vyšiel na pódium, aby hostí upozornil, že majú odísť. Požiadal o pozornosť a pokojným hlasom ich varoval, že v inej časti klubu vznikol požiar. Vystríhal ich pred panikou, ale naliehal, aby všetci okamžite vstali a usporiadane odišli, kým je na to čas. Niekoľkí poslúchli, uverili mu alebo si aspoň povedali: „Radšej opatrnosť než ľútosť,“ vstali a odišli. Na jeho úžas však mnohí vôbec nepočúvali a väčšina tých, ktorí počúvali, sa len zasmiala a vrátila sa k zábave. Veď nevideli nijaké plamene, dokonca ani dym. Preto svoje varovania ešte vystupňoval a prosil ich, aby odišli skôr, než k nim požiar dorazí, ale márne. Niektorí, ktorí spočiatku pochybovali, teraz pochopili, že to myslí vážne, a vyšli von; mnohí ho však naďalej ignorovali. Žiadne plamene, žiaden dym — ako by teda mohlo horieť? Potom sa však náhle objavil dym a o chvíľu nato oheň! Požiar sa šírila rýchlo a vypukla panika, keď sa ľudia hrnuli k dverám. Beverly Hills Supper Club sa čoskoro zmenil na besniace peklo a straty na životoch boli otrasné. Medzitým tí niekolkí, ktorí varovanie počuli a poslúchli, stáli vonku a s hrôzou hľadeli na strašnú nočnú moru pred sebou.

Priatelia, dnes sa cítim ako muž, ktorý sa márne pokúšal varovať návštevníkov Beverly Hills Supper Clubu. Pred piatimi rokmi, keď som napísal knihu „The Conspiracy Against the Dollar“ — „Sprisahanie proti doláru“ —, ešte bolo dosť času, aby prebudená americká verejnosť odvrátila katastrofu. Odvtedy som sa prostredníctvom výpovedí pred Kongresom, rozhlasových a televíznych diskusných relácií, prednášok a magnetofónových nahrávok usiloval včas prebudiť Ameriku. Niektorí počúvali a dokonca urobili všetko, čo mohli, aby pomohli; už preto má pre mňa osobne celé toto úsilie zmysel. Väčšina z nás sa však nikdy neprinúti skutočne uveriť, že našej krajine hrozí oheň jadrovej vojny, kým nás plamene nezačnú ožehovať.

Keď k vám dnes hovorím, plamene nám už olizujú nohy. Sily, ktoré naši tajní vládcovia uviedli do pohybu pred desaťročiami, sa v posledných mesiacoch náhle obrátili proti nim. Teraz sa zúfalo pokúšajú zastaviť niektoré veci, ktoré sami spustili, ale je neskoro. Kým oni celé roky hazardovali, vládcovia v Kremli hrali premyslenú šachovú partiu a teraz nám hrozí mat. Navyše v posledných týždňoch došlo vo vládnucich kruhoch Kremľa k veľmi významnému presunu moci, ktorý urýchljuje možný zánik našej kedysi veľkej krajiny.

Moje dnešné tri témy sú: 1. JEDNOSVETOVÝ PLÁN NAŠICH TAJNÝCH VLÁDCOV, KTORÝ SA VYMKOL Z RÚK; 2. AGRESÍVNA NOVÁ POLITIKA KREMĽA; 3. SOVIETSKA PRIPRAVENOSŤ POLICAJNE DOZERAŤ NA SVET.

Téma č. 1 - JEDNOSVETOVÝ PLÁN NAŠICH TAJNÝCH VLÁDCOV, KTORÝ SA VYMKOL Z RÚK

Uplynul už rok a pol, odkedy Sovietsky zväz začal rozsiahlu vojenskú zradu našich vlastných tajných vládcov. Všetko sa začalo sovietskou krízou podvodných rakiet v roku 1976, ktorú som prvý raz zverejnil v Audio liste č. 14 z júla toho roku. O dva mesiace neskôr som vám už mohol podrobne vysvetliť, ako verejné odhalenie sovietskej hrozby, hoci iba v obmedzenej miere, zohralo kľúčovú úlohu pri dočasnom zabránení prekvapivému sovietskemu jadrovému útoku. Keď však bol tento útok odvrátený, naši tajní vládcovia sa pokúsili napraviť spojenectvo s Moskvou, mylne presvedčení, že si môžu nad Rusmi zachovať prevahu, kým tí nesplnia svoj účel. Toto spojenectvo bolo súčasťou veľkého zámeru: dlhodobého záväzku vytvoriť diktátorskú jednotnú svetovú vládu, ktorý sa tajne zrodil začiatkom tohto storočia. A tak naši nevolení vládcovia ďalej udržiavali svoje krívajúce spojenectvo pri živote, až kým pred štyrmi mesiacmi neprišla katastrofa. Dňa 27. septembra 1977 Amerika prehrala stále tajnú, ale historickú vesmírnu Bitku žatevného Mesiaca. Vojenský tromf našich vládcov, tajnú americkú mesačnú základňu v kráteri Kopernik, Sovietsky zväz vyradil z činnosti pomocou orbitálnej zbrane s neutrónovým časticovým lúčom. Vojenská prevaha sa náhle a rozhodujúco presunula na sovietsku stranu. Dlhoročné plány a prípravy na spustošenie Ameriky hospodárskou depresiou, diktatúrou a vojnou sa teraz naplňajú, ale za okolností zásadne odlišných od tých, ktoré naši vládcovia predvídali. Niektoré udalosti, ktoré sami uviedli do pohybu, sa snažia nasmerovať do nových kolají a iné úplne zastaviť; zotrvačnosť je však príliš veľká a čakali prídlho. Zaslepení vlastnou chamtivosťou a túžbou po moci sú ako vodič auta idúceho rýchlosťou 60 míľ za hodinu, ktorý zrazu desať stôp pred sebou zbadá zráz. Môže dupnúť na brzdy a trochu spomaliť alebo otočiť volantom a zmeniť smer, ale nič to nezmení: aj tak spadne zo zrázu.

Americká ekonomika sa dnes zhoršuje zo dňa na deň. Pomalý krach akciového trhu, ktorý sa začal pred tromi rokmi, sa zrýchľuje. Stagflácia sa prehĺbuje: nezamestnanosť zostáva vysoká a inflácia nabera tempo. Dolár je chorý a na medzinárodných menových trhoch klesá takmer každý deň. Zlato, ktoré propaganda ministerstva financií Spojených štátov vyhlásila za prekonané na menové účely, sa medzitým klukatou cestou posúva nahor. Sprisahanie našich vlastných vládcov proti doláru, ktoré som opísal v knihe pred piatimi rokmi, teraz prináša medzinárodný menový nepokoj, hrozbu protekcionistických opatrení a hospodárskych kontrol. Nahnevaní baníci v nezvyčajne tuhej zime predlžujú štrajk natolko, že energetickým spoločnostiam začína dochádzať palivo. A teraz štrajkujú aj farmári, zovretí medzi vysokými cenami toho, čo kupujú, a nízkymi cenami toho, čo predávajú. Pôvodne mali tieto a ďalšie hospodárske otrasy pomôcť pripraviť pôdu na zavedenie novej korporátno-socialistickej ústavy, ktorá už bola pre Ameriku napísaná. Na takéto jemnosti však už niet času a naši vládcovia sa pripravujú využiť tieto javy na spustenie novej bolševickej revolúcie priamo tu v Spojených štátoch. Aby im s tým pomohli, do Spojených štátov už prúdilo vyše 15 000 príslušníkov starej bolševickej frakcie, ktorých teraz vyhánajú zo Sovietskeho zväzu — všetko počas iba troch mesiacov od Bitky žatevného Mesiaca. Minulý mesiac som vysvetlil, prečo sa to robí.

Dôsledky katastrofálnej americkej prehry v Bitke žatevného Mesiaca medzitým vyvolávajú prudké protichodné prúdy a zmätok, najmä v obrane a zahraničnej politike. Na jednej strane sa ovládaná Carterova administratíva snaží uspokojiť Moskvu zdanlivým plnením sovietskych rozkazov rozobrať našu obrannú štruktúru pod zástavou rokovaní o obmedzení strategického zbrojenia, SALT. Na druhej strane naši vládcovia robia všetko možné, aby zdržiavali, a zároveň sa narýchlo usilujú poskladať niečo významné, čo by čelilo drvivej sovietskej vojenskej sile. Preto nás dnes zo všetkých strán obklopujú rozpory. Zrazu sa objaví vládna štúdia so záverom, že jadrovú vojnu nemožno vyhrať. Jimmy Carter potom predstaví rozpočet, ktorý toto uvažovanie odráža veľkými škrtmi v rozhodujúcich strategických oblastiach. Zároveň sa však zvyšuje financovanie taktických zbraní, ktoré nemôžu zaútočiť na Sovietsky zväz, a celý balík sa verejnosti predáva ako rozpočet NATO. Kým Jimmy Carter zahadzuje veci, ktoré by Európania radi mali, a tým opúšťa NATO, minister zahraničných vecí Vance navštevuje

Turecko a Grécko údajne preto, aby podoprel a posilnil východné krídlo NATO.

Na Blízkom východe sa naši vládcovia teraz pokúšajú zastaviť diabolský plán na rozpútanie vojny, ktorý sami uviedli do pohybu. V tejto novej situácii, keď sa spojenectvo so Sovietmi rozpadlo, by im blízkovýchodná vojna škodila namiesto toho, aby pomáhala. Ministerstvo zahraničných vecí sa teraz usiluje zastaviť sled udalostí, ktoré spustili určité kruhy v CIA a ktoré vedú k vojne. Predovšetkým chcú Sovietskemu zväzu odoprieť akúkoľvek zámienku na širší konflikt, ktorý zničí Spojené štáty. Keby Kreml stále riadili opatrné pravidlá Leonida Brežneva, mohli by naši vládcovia týmto úsilím získať trochu času. V posledných týždňoch však nastala dramatická a významná zmena a tá môže úbohé zákulisné manévry našich tajných vládcov poriadne skrátiť.

Téma č. 2 - AGRESÍVNA NOVÁ POLITIKA KREMLA

Leonid Brežnev stál na čele Sovietskeho zväzu viac než trinásť rokov. Keď jeho vlastné kubánske raketové dobrodružstvo pod vedením Nikitu Chruščova v roku 1962 zlyhalo a ponížilo Rusko, prijal politiku opatrného, ale rozhodného postupného zvyšovania sovietskej moci. Ako šéf Kremľa sa tohto prístupu držal trpezlivo a húževnato. Jeho vrcholným ťahom bola takzvaná détente — lož, o ktorej sa naši vlastní vládcovia mylne domnievali, že im napokon prospeje v zápase o svetovládnu v tajnom spojenectve so Sovietskym zväzom. Už v roku 1973 však musel Brežnev svoj trpezlivý prístup détente obhajovať pred silnou frakciou politbyra, ktorej čoraz viac dochádzala trpezlivosť s touto pretvárkou. Chceli raz a navždy podrobiť nenávidené Spojené štáty rýchlou a náhlou vojenskou silou. Brežnev svoj prístup úspešne obhájil: poukázal na to, že predstieraním skutočného spojenectva s americkými vládnucimi kruhmi dostáva Sovietsky zväz obrovským tempom peniaze, potraviny, technológie a územie, pričom platí iba ďalšou trpezlivosťou. Najpádnejšie bolo pripomenutie mnohých sovietskych programov, ktoré vyvíjali pokročilú vojenskú techniku, aby preskočili Spojené štáty — programov, o ktorých americké vládnuce kruhy nevedeli. V roku 1973 ešte neboli pripravené, ale čoskoro mali byť nasadené, odskúšané a vyrábané v dostatočnom počte, aby rozhodujúco zmenili rovnováhu vojenskej moci.

Brežnev presadil svoje, no v Kremli pokračoval skrytý tlak KGB a vojenského komplexu. Mimoriadne ich znervózňovala tajná americká mesačná základňa z dôvodov, ktoré som podrobne vysvetlil minulý september. Obávali sa, že Rusko nemusí poraziť Spojené štáty v rozhodujúcich pretekoch o časticové lúčové zbrane, čo by malo katastrofálne následky. Vedeli tiež, že CIA rozmiestňuje obrovské supermedzikontinentálne rakety pod morom, aby ohrozovala Sovietsky zväz z prakticky nezraniteľných úkrytov v Atlantiku a Pacifiku. Ako som odhalil v Audio liste č. 26, vedeli, že tajný plán skutočných vládcov Ameriky napokon počíta so zradou a zničením Sovietskeho zväzu po tom, ako bude Amerika zrazená na kolená starostlivo naprogramovanou jadrovou vojnou. Vodidlom kremelskej politiky sa napokon stala zmes názorov. Brežnevov program nazývaný détente mal pokračovať, aby z neho vyťažili maximum. Zároveň sa mali rozbehnúť prípravy na prvý úder, prekvapivý útok skôr, než by tajná americká mesačná základňa mohla dokončiť plánované časticové lúčové zariadenia. Cieľovým termínom bol jún 1976. Nemal to byť útok medzikontinentálnymi raketami, ale útok bez akéhokoľvek času na varovanie zvnútra výsostných vôd Spojených štátov; hlavnými cieľmi mali byť námorné ciele. Mal to byť úder z nečakaného smeru s nečakanou stratégiou. Celý konvenčný jadrový arzenál rakiet, lietadiel a ponoriek by potom zostal v zálohe a odrádzal od akéhokoľvek amerického pokusu o odvetu.

Sovietska kríza podvodných rakiet z roku 1976 je dnes už históriou, hoci vám o nej vláda stále nikdy nepovedala. Moje Audio listy od č. 14 zaznamenávajú podrobnosti krízy aj to, ako zverejnenie zničilo rozhodujúci prvok prekvapenia a zabránilo vtedajšiemu útoku. Podrobne som vám však opísal aj spôsob, akým vtedajší prezident Gerald Ford ustúpil a zahodil to, čo sa ukázalo ako posledná americká

šanca z vojenského hľadiska. Kombinácia verejného odhalenia, čestnosti a pevnosti ešte mohla zabrániť vojne, pretože rozhodujúci posun vojenskej rovnováhy ešte nenastal. Táto šanca je teraz navždy preč. Správne a pohotové kroky ovládanej Carterovej administratívy už od jej nástupu pred rokom ešte mohli zabrániť katastrofe. Namiesto toho však administratíva závratnou rýchlosťou robila všetko nesprávne.

Naše výsostné vody vrátane Veľkých jazier sú teraz zamorené sovietskymi podvodnými raketami. Sovietske pozemné aj podvodné jadrové míny, pred ktorými som začal varovať minulý apríl, sú už rozmiestnené a pripravené zničiť priehrady, vodné nádrže, zariadenia na brehoch riek, plavebné komory, priehrady a mosty na našich vodných cestách, kľúčové vládne a vojenské objekty, obilné silá, továrne a ďalšie ciele. Zem obiehajú sovietske stíhacie satelity Cosmos s posádkami, vyzbrojené časticovými lúčmi; už preukázali schopnosť ničiť naše špionážne družice a družice včasného varovania. Mesiac teraz patrí Sovietskemu zväzu a je posiaty časticovými lúčovými zbraňami namierenými na Zem. Sovietske vznášajúce sa plošiny, teraz už všetky s posádkami a časticovou lúčovou výzbrojou, sa práve v tejto chvíli vznášajú nad Severnou Amerikou a ďalšími vybranými miestami po celom svete.

Na pozadí tohto rozhodujúceho, katastrofálneho posunu vojenskej rovnováhy v prospech Ruska došlo v posledných týždňoch k významnej zmene aj v samotnom Kremli. Viac než šesť týždňov, od 8. decembra 1977, sa Leonid Brežnev takmer neukazoval, údajne pre chorobu. Podľa tejto verzie ho oslabili komplikácie ruskej chrípky a preto sa už niekoľko týždňov nestretáva so zahraničnými ministrami na návšteve ani nevystupuje verejne. Pred pár dňami dokonca do západného Nemecka prišiel list rušiaci jeho významnú návštevu — opäť vraj preto, že potrebuje odpočinok. Priatelia, Leonid Brežnev však nemal len komplikácie „chrípky“, ale aj akútnu leukémiu a rakovinu pľúc! Na Nový rok už bol úplne neschopný činnosti. Vo všetkých praktických ohľadoch je preto vedenie Kremľa teraz v rukách jastrabov.

Spravodajské zdroje si v posledných týždňoch všimli, že Kremel' zrazu pôsobí dobrodružnejšie, odvážnejšie a ľahostajnejšie k tomu, čo Spojené štáty alebo ktokoľvek iný povie na jeho agresívne kroky. Napríklad práve prebieha masívny sovietsky letecký most so zbraňami do Etiópie; Rusi prelietajú vzdušným priestorom ktorejkoľvek krajiny, ktorú si vyberú, akoby vyzývali ostatných, nech ich zastavia alebo sa sťažujú. Dôvodom, priatelia, je to, že teraz vládne vojenský komplex a KGB a veľmi túžia ukázať svaly. Všetci patria do nového tajného vládnuceho kruhu, ktorý dnes ovláda Kremel' a o ktorom som vám hovoril pred dvoma mesiacmi. Zmena taktiky je však rovnako dramatická ako kontrast medzi Brežnevovým prejavom o détente a násilnou bojovnosťou prejavu jeho ministra obrany, ktoré zazneli vedľa seba 7. novembra 1977 na Červenom námestí. Ako som vám tiež povedal minulý mesiac, sovietska zastrašovací kampaň proti Amerike už prebieha — a stupňuje sa!

Keď som minulý mesiac nahrával Audio list č. 29, nad Spojenými štátmi už bolo sedem vznášajúcich sa plošín s časticovými lúčovými zbraňami na miestach, ktoré som uviedol. Dnes ich je nad americkým územím dvanásť (12), vrátane jednej nad Havajom a jednej nad Panamským prieplavom; ďalšia je nad Kanadou. O tom viac neskôr. Minulý mesiac som podrobne rozobral, ako plošina č. 1 nad Atlantikom východne od Charlestonu v Južnej Karolíne používala rozostrené časticové lúče na vytváranie prudkých vzdušných výbuchov či vzduchotrasení pri Charlestone a pri pobreží New Jersey. Do 12. januára tohto mesiaca sa plošina č. 1 presunula do vnútrozemia a vznášala sa nad miestom asi desať míľ západne od Raleigh v Severnej Karolíne. Odtiaľ znovu vyvolala sériu výbuchov pri Charlestone, podľa niektorých svedkov „doteraz najhorších“.

Noví dobrodruhovia v Kremli tiež začali odpaľovať čoraz viac jadrových mín rozmiestnených po celej našej krajine. Spojené štáty majú o niečo viac než 10 000 obilných síl všetkých veľkostí a druhov. Za veľké možno považovať oveľa menší počet a iba 89 z nich slúži vývozu. Sú rozhodujúcimi článkami

zásobovania našej krajiny potravinami.

V deň, keď som minulý mesiac nahrával Audio list č. 29, 22. decembra, náhle vybuchli dve obilné silá: jedno pri New Orleanse, druhé v Tupelo v Mississippi. Oba výbuchy spôsobila sovietska sabotáž. Ako som v nahrávke upozornil, výbuch pri New Orleanse prišiel štyri mesiace po mojom verejnom varovaní pred sovietskymi jadrovými mínami pozdĺž Mississippi. Po ďalších výbuchoch síl sme počuli záplavu vládnych slov o nízkej vlhkosti, iskrach a výbušnosti obilného prachu. Tieto riziká sú skutočné, priatelia, ale nijaký vládny predstaviteľ sa nepokúsil vysvetliť, prečo tieto vždy prítomné riziká nikdy predtým nevyvolali takúto neprestávajúcu sériu výbuchov. Navyše si vypočujte slová vysokého predstaviteľa ministerstva poľnohospodárstva o obrovskom sile Continental Grain Company, ktoré vybuchlo pri New Orleanse: „Prevádzka v New Orleanse sa považovala za jednu z najčistejších. Ten výbuch nás veľmi prekvapil.“ A vlhkosť v New Orleanse v ten deň bola 67 %. Výbuch obilného prachu? Kto tu koho klame?

Minulý mesiac som vás varoval, že vzhľadom na rozsiahlu sovietsku sabotáž, ktorá je v našej krajine tolerovaná, je to iba začiatok. Za posledný mesiac zničila sovietska sabotáž ďalšie obilné zariadenia aj iné ciele. Napríklad:

23. decembra 1977, Tonawanda v štáte New York, pri Buffale: skorý ranný výbuch a veľkolepý požiar v závode Allied Chemical Company na rieke Niagara; jeden muž vážne zranený — SABOTÁŽ!

27. decembra 1977, Galveston v Texase: obilné silo Farmers Export Grain Company; prudký výbuch počutelný sedemdesiat míľ ďaleko, potom požiar; osemnásť mŕtvych — SABOTÁŽ!

19. januára 1978, Liberty v Missouri: výbuch a požiar v časti na spracovanie obilia v Desert Gold Feed Company; traja mŕtvi, šesť kriticky zranených — SABOTÁŽ!

21. januára 1978, Duluth v Minnesote: Capital Grain Elevator č. 4 na nábreží pri západnom cípe Horného jazera; popoludní zničené výbuchom a požiarom — SABOTÁŽ!

23. januára 1978, pri Stevensone v štáte Washington: mohutný plynovod sa roztrhne výbuchom takým prudkým, že niektorí ľudia v okolí si myslia, že sa začala vojna; plyn unikajúci z hlavného vedenia vytvorí do nočného neba pochodeň vysokú jednu míľu a širokú niekoľko sto stôp — SABOTÁŽ!

V ten istý večer, 23. januára, Albany v Kalifornii, pri San Franciscu: závod Alcan Metal Processing prudko vybuchne, do nočného neba vystúpi obrovský hríbový oblak a mnohí svedkovia si spočiatku myslia, že vybuchla bomba; jeden muž vážne zranený — SABOTÁŽ!

25. januára 1978, pri Sioux Falls v Južnej Dakote: obilné silo zničené požiarom, bez zranení — SABOTÁŽ!

A priatelia, bolo ich ešte veľa ďalších.

Aký je účel týchto sabotážnych činov? Dám vám odpoveď odborníka: generála J. H. Rothschilda z americkej armády, vo výslužbe. Citujem z jeho známej knihy „Tomorrow's Weapons“ — „Zbrane zajtrajška“ —, ktorú vydalo McGraw-Hill v roku 1964:

„Sabotážne operácie sa plánujú na dosiahnutie konkrétnych cieľov. Preto sa nezdá logické, že by sa počas trvajúcej studenej vojny všeobecne používali iba na obťažovanie. Skôr by slúžili na podlomenie dôvery verejnosti bezprostredne pred vypuknutím nepriateľských akcií alebo by boli inak zapojené do celkového zámeru. Dlhodobá kampaň sabotážnych činov nepravidelne rozptýlených v čase a priestore môže spôsobovať ustavičný nárast verejného strachu a úplnú stratu dôvery v autoritu.“

Priatelia, všade okolo nás teda vidíme znamenia, že stojíme na pokraji prekvapivého sovietskeho útoku.

Téma č. 3 - SOVIETSKA PRIPRAVENOSŤ POLICAJNE DOZERAŤ NA SVET

Socha slobody stojí už celé generácie v newyorskom prístave a lampou slobody pozýva do Ameriky chudobných a utláčaných z iných krajín. Nespočetné milióny ľudí prinášali obeť, zápasil a riskovali smrť pre výsadu preplaviť sa popri nej k imigračnému stredisku na Ellis Islande a začať nový život ako Američania. Kedysi vstupovalo do Spojených štátov cez Ellis Island v ochrannom tieni Sochy slobody až päťtisíc prisťahovalcov za jediný deň; pre každého z nich to bol nezabudnuteľný zážitok. Dnes však Socha slobody pri Ellis Islande mlčky rozpráva iný príbeh. V septembri 1972 Ellis Island zatvoril prisťahovalcom dvere a dnes je národným pamätníkom toho, čo kedysi bývalo. Kým návštevníci vstrebávajú tiché ozveny zašlej éry, Ellis Island čaká na okamih, keď ho zdemoluje sovietska vodíková bomba, ktorá už bola umiestnená v prístavnej časti. Aj Socha slobody teraz dvíha nie lampu slobody, ale pochodň VAROVANIA. Vnútri samotnej sochy čaká ďalšia sovietska vodíková bomba, pripravená vymazať to, čo je pre milióny najvzácnejším zo všetkých symbolov národného dedičstva: Sochu slobody. Priatelia, sovietski sabotéri rozmiestnili v metropolitnej oblasti New Yorku desiatky jadrových mín vo vode aj na súši — a pokračujú v tom, stále takmer bez prekážok.

Uplynulo deväť mesiacov, odkedy som prvý raz odhalil sovietsky program jadrovej sabotáže v Spojených štátoch, počnúc veľkými západnými priehradami a vodnými nádržami. V júni 1977 už sovietski jadroví sabotéri zaplavovali našu krajinu bez zásahu, okrem prípadov, keď ich na sever od našej hranice zadržali kanadské úrady podľa informácií, ktoré som im odovzdal. Ako viete, dočasne som prerušil nahrávanie Audio listov, aby som sa všetkými silami pokúsil rozhodujúco odhaliť, a tým zastaviť prudko rastúcu sovietsku sabotáž, kým nebude neskoro. Po trojmesačnom mlčaní som v auguste 1977 obnovil Audio list číslom 25. Povedal som vám, čo som sa snažil urobiť v spolupráci so znepokojenými občanmi po celej krajine. Hovoril som o nečinnosti úradov, nechote vyšetrovať a ďalších faktoroch, ktoré toto úsilie zmarili. Upozornil som vás aj na rozsah, ktorý sovietska sabotáž už vtedy dosiahla: napríklad 158 jadrových mín číhajúcich len v samotnej Mississippi, ako bola tá, ktorá o štyri mesiace neskôr, 22. decembra 1977, zničila silo Continental Grain Company pri New Orleanse.

Vďaka sovietskym sabotážnym prípravám teraz obilné silá a ďalšie dôležité zariadenia v Spojených štátoch vybuchujú a horia s nevídanou frekvenciou. Až natolko, že hlavné spravodajské médiá mnohé prípady zľahčujú alebo o nich úplne mlčia, aby verejnosť ako celok nepochopila, čo sa deje, a nestratila dôveru v autoritu. Medzitým nechali sovietsku sabotážnu kampaň zájsť tak ďaleko, že jadrové míny sa už neumiestňujú výlučne pri strategických cieľoch. Mnohé teraz ukladajú aj k nestrategickým psychologickým cieľom s malým alebo nijakým priamym vojenským či hospodárskym významom. Sovietsky zväz sa tak pripravuje na prvý jadrový terorizmus na svete.

Vráťme sa k New Yorku. Podľa mojich najnovších spravodajských informácií je v jeho piatich mestských častiach a ich okolí už vyše osemdesiat sovietskych jadrových mín: dvadsaťšesť vo vode, ostatné na súši. Medzi cieľmi sú Rockefeller Center, Empire State Building, sídlo Organizácie Spojených národov, Columbia University, Fordham University, Bellevue Medical Center, vodná nádrž v Central Parku a ďalšie verejné budovy. Míny ohrozujú aj George Washington Bridge, všetky tri ramená Triborough Bridge, Queens Borough Bridge, Manhattan Bridge a Brooklyn Bridge, ako aj ďalšie mosty. Zamínované sú železničné trate a koľajiská, niekoľko staníc metra a stanica rýchlej dopravy pri Yankee Stadium. Zamínované sú tunely Holland a Brooklyn Battery; letisko La Guardia ohrozujú dve pozemné míny a tretia v neďalekom Flushing Bay. Jedna mína je pri Willets Point neďaleko vojenského areálu Fort Totten a jedna pri námornom suchom doku v Bayonne v New Jersey.

Ďalšia je v Long Island Sound pri United States Merchant Marine Academy a ďalšia pri strelnici policajnej akadémie na Rodman Neck.

Sabotáž je však iba malou časťou obrovského sovietskeho úsilia pripraviť sa na vojnu proti najhrdnejšiemu národu sveta. Napríklad generál Richard Ellis, veliteľ amerického Strategického leteckého velenia, v prejave začiatkom tohto mesiaca povedal:

„Čelíme vážnym obavám z vývoja a rozmiestňovania zbraní ZSSR. Táto dynamika rastu sa počas posledného desaťročia neobmedzovala na jediný systém, jedinou úlohu ani jedinou geografickú oblasť.“

Aby ukázal, čo tým myslel, spomenul nadzvukový bombardér Backfire, sovietsku flotilu ponoriek s balistickými raketami, najväčšiu silu medzikontinentálnych rakiet na svete, obrovský sovietsky program civilnej obrany, mohutný systém protivzdušnej obrany, operačnú sovietsku schopnosť ničiť družice a obrovskú, rastúcu sovietsku armádu s novou výzbrojou, pripravenú viesť jadrovú, chemickú, biologickú alebo konvenčnú vojnu. Generál Ellis ďalej upozornil na veľký nárast sovietskych vojenských cvičení na výcvik boja za posledný rok, citujem:

„Táto séria je najrozsiahlejšia, aká bola kedy zaznamenaná, a podobná činnosť sa teraz stáva bežnou súčasťou skúšok sovietskych síl a velenia. Odráža rozsah a vyspelosť dynamiky sovietskeho vojenského vývoja.“

Priatelia, často počúvame upokojujúce slová o tom, aký je Sovietsky zväz zaostalý oproti Spojeným štátom. Platí to v oblasti obchodného tovaru, kam vkladáme väčšinu peňazí a vedomostí. Vojenský a vedecký rozvoj je však iný príbeh. Zabúdame, že Sovietsky zväz nás začal prekvapovať vojenskou technikou krátko po druhej svetovej vojne. V roku 1949 pripravil Amerike nepríjemné prekvapenie výbuchom atómovej bomby celé roky pred očakávaným termínom. Veľkú úlohu v tom zohrala špionáž a pomoc z vysokých miest vo vláde a priemysle, ale aj tak si to vyžadovalo naozaj značné technologické schopnosti. Potom prišla Kórea a ďalšie prekvapenie, s ktorým sa naši letci stretli vo vzduchu: stíhačka MiG-15. Pred vyše rokom som vám povedal pravdivý príbeh prekvapenia Sputniku I. Mohli sme Rusko predbehnúť, ale neurobili sme to. V roku 1961 prišlo ďalšie šokujúce prekvapenie. Na leteckej prehliadke v Moskve úplne nový nadzvukový dvojmotorový bombardér pokročilej konštrukcie ohromil návštevníkov zo Západu, keď im s rachotom preletel nad hlavami. Na Západe neexistovalo nič podobné a kým nepreletel, naše spravodajské služby o jeho existencii vôbec nevedeli. Tento bombardér je dodnes v prevádzke a NATO ho nazýva „Blinder“. A tak to pokračuje, priatelia.

Už pred dvoma desaťročiami začala sovietska veda a vojenská technika súperiť s našou a v niektorých oblastiach nás dokonca predstihla. Už pred celým desaťročím boli veľmi dobre informovaní Američania, ktorí navštívili vedecké mesto Novosibirsk, ostrasení tým, čo videli: prepracované, najmodernejšie zariadenia, prosperujúce prostredie a úroveň vedeckej odbornosti, ktorá bola slovami jedného návštevníka „tak trochu desivá“. V minulosti som vám vysvetlil, ako sa to všetko stalo. Vybudovali to umelo obrovskými transfúziami technológie a hospodárskej pomoci zo Západu, najmä zo Spojených štátov. Faktom však zostáva, že to existuje a Sovietsky zväz už nie je pod kontrolou tých, ktorí túto premenu uskutočnili. Stal sa obrovským Frankensteinovým monštrum a obracia sa proti svojim bývalým pánom, našim tajným vládcam, aby ich zničil. Kremľ už pripravuje policajný dohľad nad dobytým svetom.

Minulý mesiac som odhalil, že Sovietsky zväz začal operačne rozmiestňovať vznášajúce sa plošiny nad Spojenými štátmi a ďalšími vybranými oblasťami sveta. Tieto plošiny nie sú na obežnej dráhe; ako som vysvetlil minulý mesiac, dokážu sa vznášať v nehybnej polohe nad ľubovoľným miestom. Sú pokročilou verziou vznášajúcich sa plošín, ktoré niektorí naši najvyšší vojenský velitelia pred viac než pätnástimi rokmi videli na technickom obzore. Rovnako ako pri Sputniku I mohli Spojené štáty vyvinúť také

plošiny dávno pred Sovietskym zväzom, ale neurobili to. Teraz ich Sovietsi majú a my nie! Sovietsku vznášajúcu sa plošinu s časticovými lúčovými zbraňami Kreml' nazýva „Protivojnový stroj“. Tým odkazuje na zamýšľanú úlohu plošín: po zničení Spojených štátov jadrovou vojnou policajne dozerať na svet pod sovietskou nadvládou. Malý náznak ich schopností poskytlí záhadné „vzduchotrasenia“ pozdĺž východného pobrežia Spojených štátov za posledných šesť týždňov. Ako som vám povedal minulý mesiac, spôsobili ich rozostrené časticové lúče plošiny č. 1, vystrelené na more. Keď sú tieto lúče zaostrené, dokážu zničiť aj americké medzikontinentálne rakety v silách!

Keď som minulý mesiac nahrával Audio list č. 29, nad našou krajinou bolo sedem plošín: štyri s posádkami a tri čakali na posádky, ktoré mali priletieť elektrogravitačným raketoplánom. Dnes sa počet nad súvislými štyridsiatimi ôsmimi štátmi zvýšil na desať (10). Všetky už majú posádky, rovnako ako ostatné plošiny rozmiestnené po svete. Dve plošiny, ktoré boli minulý mesiac pri pobreží južnej Kalifornie a Južnej Karolíny, sa začiatkom tohto mesiaca presunuli do vnútrozemia: jedna približne nad Hooverovu priehradu a druhá nad Severnú Karolínu, na polceste medzi Fayetteville a Cape Fear. Trochu sa presunuli aj ostatné plošiny. Dnes večer sú všetky okrem jednej južne od 40. rovnobežky, o ktorej som v máji 1976 odhalil, že tvorí dolnú hranicu prísne tajnej Jadrovej bezpečnej zóny.

Plošina je aj nad južnou Aljaškou, ďalšia nad oceánom tesne západne od Oahu na Havaji a tretia priamo nad Panamským prieplavom. Štyri sú nad Latinskou Amerikou: po jednej nad Brazíliou, Argentínou, Čile a Bolíviou. V Európe si krajiny NATO lámu ruky nad tým, či im Carterova administratíva dovoľí mať riadené strely s plochou dráhou letu a neutrónové bomby na obranu pred silami Varšavskej zmluvy. Nad hlavami sa im však teraz vznáša reťaz troch sovietskych plošín: jedna nad Francúzskom, druhá nad západným Maďarskom a tretia nad Tureckom. Na Blízkom východe sa prerušované a obnovované mierové rokovania striedajú s obviňovaním a nadávkami. Medzitým sa nad severozápadným cípom Saudskej Arábie potichu vznáša sovietska plošina schopná zasiahnuť Izrael, Jordánsko, Libanon, Egypt, Saudskú Arábiu, Irak a Sýriu.

V južnej Afrike sa krik o apartheide a vláde väčšiny odohráva pod dohľadom dvoch plošín, ktoré teraz môžu podľa ľubovôle zasahovať cieľe v Rodézii a Juhoafrickej republike. Tretia je práve nad severnou hranicou Zairu a dokáže vyradiť tajné západonemecké zariadenia na vývoj časticových lúčov v zairskej provincii Shaba. Plošina sa vznáša pri Lahore v Pakistane. Ďalšia je nad západným pobrežím Indie pri Bombaji; keď bol Jimmy Carter začiatkom tohto mesiaca v Dillí vzdialenom iba osemsto míľ, zostrelila z oblohy Boeing 747 spoločnosti Air India a zabila všetkých 213 ľudí na palube. Dve plošiny sú nad červenou Čínou, jedna na východe, druhá na západe pri zbrojnom zariadení Lop Nor. Jedna je nad južným Japonskom a Japonci v poslednom čase zisťujú, že Sovietsi sú pri rokovaniach neústupní. Plošina je medzi Indonéziou a Novou Guineou a tri sú nad Austráliou: jedna na severe, jedna na juhovýchode a jedna na západe. Napokon jedna je nad Severným ľadovým oceánom severozápadne od Aljašky a ďalšie dve nad samotným Ruskom na ochranné účely.

V posledných dňoch začali plošiny nad Spojenými štátmi zostupovať do veľmi malých výšok od pätnástich do šesťdesiatich míľ. Všetky ostatné po svete zostávajú v bežnej výške niekoľkých stoviek míľ, s jednou výnimkou: plošina pri Izraeli dnes večer zostúpila do výšky päťdesiatich míľ. Nikto sa nepokúsil žiadnu z týchto plošín zachytiť.

Pred týždňom Sovietsky zväz oznámil vypustenie prvej lode novej série s názvom „Progress I“. Rádio Moskva ju opísalo ako nákladnú loď nového typu, akýsi automatický vesmírny nákladník. Lepším výrazom by však bol vesmírny autobus. Zďaleka nebola bez posádky, ako tvrdili: Progress I odštartoval s deviatimi kozmonautmi na palube a spojenie so Saljutom 6 je iba dočasné. Progress I má byť prvou časťou obrovskej novej vesmírnej stanice, ktorá sa bude stavať vo vesmíre, podobne ako stanice, ktoré pred dvadsiatimi piatimi rokmi predvídal zosnulý Dr. Wernher von Braun.

Progressu I venovalo pozornosť málo Američanov. Len pred štyrmi dňami však Američanov aj svet zaskočilo nepríjemné nové sovietske prekvapenie. Dňa 24. januára 1978 zaznelo skoro ráno vo Washingtone oznámenie, že sovietska družica poháňaná jadrovou energiou havarovala v severnej Kanade. Objavili sa obavy, že mohla rozšíriť smrteľnú rádioaktívnu kontamináciu na zem, do vzduchu alebo do oboch. Správy nás však po celý deň znovu a znovu vzrušeným tónom uisťovali, že niet dôvodu rozrušovať sa. Ešte pred vyslaním amerických a kanadských pátracích tímov za zvyškami družice šéf Rady národnej bezpečnosti Brzezinski pri rannej tlačovej porade povedal: „Toto nie je hororový scenár. Pravdepodobnosť skutočného nebezpečenstva je malá.“ Zároveň však povedal: „Pripravovali sme sa na najhoršie.“

Havarovanú sovietsku družicu známu ako Cosmos 954 rôzne správy opisovali ako navigačnú družicu, pozorovaciu družicu alebo jednoducho vojenskú družicu. Vláda napokon zverejnila oficiálnu verziu, že išlo o špionážnu družicu. Zatiaľ sa k pravde priblížila iba BBC, ktorá ju 25. januára nazvala „útočnou družicou“. Všetky správy ju opisovali ako bezpilotnú. Priatelia, ona však posádku má.

Príbeh zabijackej družice Cosmos 954 sa začal pred štyrmi mesiacmi, v septembri 1977. Vtedy som v Audio liste č. 26 odhalil, že Sovietsky zväz už má na obežnej dráhe dve operačné zabijacke družice a že už boli použité. Jednou, ako som vtedy spomenul, bol Cosmos 929 vypustený dva mesiace predtým, 17. júla 1977; druhou bol Cosmos 954, ktorý pred pár dňami havaroval v Kanade.

Pre novších poslucháčov pripomínam, že v Audio liste č. 26 som podrobne opísal nové operačné sovietske zabijacke družice. Nahrávka vznikla 30. septembra, teda pred prvým vládnyim oznámením o sovietskych zabijackých družiciach 4. októbra 1977. V ten deň minister obrany Harold Brown na tlačovej konferencii ohromil novinárov úplne nečakaným oznámením: Sovietsky zväz má teraz operačnú schopnosť pomocou zabijackých družíc ničiť naše špionážne družice.

Pred vypustením Cosmosu 954 minulý september bol Cosmos 929, prvý z novej ruskej flotily stíhacích satelitov Cosmos, už na obežnej dráhe a podstupoval záverečné kontroly. Tieto satelity sú vyzbrojené lúčmi nabitých častíc a ničia cieľové družice tak, že ich menia na obrovské ohnivé gule. Od konca septembra bola istý čas po svete hlásená celá séria takých gúl. Aj Cosmos 954 bol zabijackou družicou, podobnou Cosmosu 929 s jedným rozdielom: bol vyzbrojený neutrónovým časticovým lúčom a určený na veľmi zvláštnu úlohu. V septembri 1977 ho vypustili zo sovietskeho kozmodrómu Ťuratam. Na obežnú dráhu ho dostali v rámci urýchlenného programu, aby sa stal operačným čo najskôr. Agenti KGB na Diego Garcia, vtedajšom ústredí tajne pokračujúceho amerického mesačného programu, informovali Kreml, že musí konať rýchlo.

Dňa 26. septembra 1977 bol zabijacký satelit Cosmos 954 pripravený. Začal strieľať neutrónovým časticovým lúčom na Mesiac a bombardovať americký personál v kráteri Kopernik smrteľným neutrónovým žiarením, rovnakým, aké vytvára neutrónová bomba. Bombardovanie pokračovalo cez noc a do nasledujúceho dňa, prerušované iba vtedy, keď Zem zablokovala výhľad Cosmosu 954 na Mesiac. Neskoro počas 27. septembra 1977 boli poslední astronauti v kráteri Kopernik mŕtvi. Spojené štáty americké v ohromujúcom zvrate prehrali najrozhodujúcejšiu bitku dvadsiateho storočia: Bitku žatevného Mesiaca. Cosmos 954 fungoval dobre a v Bitke žatevného Mesiaca splnil úlohu!

Pri každom výstrele časticovej lúčovej zbrane však vzniká reakcia narúšajúca obežnú dráhu satelitu, z ktorého sa strieľa. Sovietske stíhacie satelity Cosmos korigujú tento účinok pomocnými motormi. Tie na palube Cosmosu 954 však počas Bitky žatevného Mesiaca nefungovali dokonale a dráha zostala nedostatočne upravená. Pri neskorších pokusoch o korekciu motory zlyhávali. Posádka Cosmosu 954 sa opakovane usilovala nájsť a odstrániť problém, ale neúspešne. Začiatkom decembra NORAD, Severoamerické velenie protivzdušnej obrany, odhalilo problémy obežnej dráhy Cosmosu 954. Rada

národnej bezpečnosti spustila prísne tajný projekt, operáciu Morning Light, aby sa pripravila na pád Cosmosu 954 kdekoľvek na svete a na možnú jadrovú katastrofu, ktorá by z neho vznikla. Preto novinári tesne pred Vianocami nedostali v Pentagóne odpovede na otázky o údajnom novom sovietskom protidružicovom teste. Rada národnej bezpečnosti celý príbeh zatajila.

Ráno 24. januára Cosmos 954 znova vstúpil do atmosféry, preletel nad Queen Charlotte Island v severnej Britskej Kolumbii a pristál na ďalekom severe Kanady. Kabína posádky s energetickým agregátom bola navrhnutá tak, aby návrat prežila, zatiaľ čo ostatné časti zložitého satelitu nechali rozpadnúť sa v atmosfére. Očití svedkovia preto videli jeden hlavný objekt a za ním stopu horiacich kusov. Hlavný objekt, jasnejší a rýchlejší než ostatné, bola kabína posádky; jej tepelný štít rozžeravoval vzduch dobiela. Bezpečne pristála ďaleko na sever od Veľkého jazera otrokov na súradniciach 64° 47' 27" severnej šírky, 115° 7' 30" západnej dĺžky. Je to približne 160 míľ severoseverozápadne od Yellowknife a asi 120 míľ juhovýchodne od Port Radium, v neobývanej oblasti. Cosmos 954 stratil schopnosť obnoviť obežnú dráhu, ale posádka mala stále dosť kontroly nad návratom, aby si vybrala miesto pristátia nie veľmi odlišné od miesta v Sovietskom zväze. Na rozdiel od amerických lodí sa sovietske vesmírne lode vždy vracajú na súš, namiesto pristátia vo vode, ako to robíme my.

Posádka bola v spojení s Moskvou a čakala na záchranu. Tak ako v októbri 1976, keď v Chesapeake Bay uviazla ich miniponorka na rozmiestňovanie rakiet, Sovietskemu zväzu znovu dovolili vyzdvihnúť uviaznutý vojenský stroj bez verejného odhalenia. Vznášajúca sa plošina, ktorá bola predtým nad Ottawou v Kanade, dnes večer približne o 19.15 východného štandardného času, EST, vyzdvihla posádku a vesmírnu kabínu. Teraz sa vracia smerom k Ottawe, na svoje bojové stanovište.

Kým sa však oči sveta upierali na drámu v severnej Kanade, v Atlantiku, Pacifiku a Mexickom zálive sa odohrával zlovestný vývoj. Keď vyslovujem tieto slová, sovietske námorníctvo opäť vytvára trojramenné kliešťové zovretie kontinentálnych Spojených štátov. Atlantická flotila je práve teraz rozostavená na fronte dlhom takmer tisíc míľ od Connecticutu po južnú Floridu, približne dvesto míľ od pobrežia. Pacifická flotila je približne rovnako ďaleko od pobrežia a rozprestiera sa na deväťsto míľ od približne severného cípu Kalifornie smerom na juh. Flotila v zálive sa tiahne na 750-míľovom fronte medzi južnými cípmi Texasu a Floridy. Deje sa to v čase, keď Spojené štáty, najmä priemyselné srdce krajiny na Stredozápade, pustošia bezprecedentné búrky.

Pred jedenástimi mesiacmi som vám v Audio liste č. 21 povedal, že zvláštne, extrémne búrky, ktoré práve nastali, sa považovali za výsledok rozsiahleho sovietskeho experimentu s ovplyvňovaním počasia. Varoval som, že opakovanie takých extrémnych a nezvyčajných poveternostných vzorcov, ktoré ochromia dôležité oblasti našej krajiny, môže predchádzať prekvapivému sovietskemu útoku. A práve v tejto chvíli, dnes večer, je naša krajina v zovretí extrémnych a úplne nečakaných zimných búrok, ktoré ochromujú rozsiahle oblasti od Stredozápadu po severovýchod. Ani tak vám vláda nehodlá povedať o sovietskych ponorkových flotilách rozmiestnených okolo našej krajiny. Platí to zvlášť teraz, pretože sovietske námorníctvo je rozostavené spôsobom, ktorý našim zúfalým vládcom silno naznačuje, že Sovietsi dodržia prísne tajnú dohodu o Jadrovej bezpečnej zóne, ktorú som odhalil dávno v Audio liste č. 12. Preto keď Jimmy Carter a ďalší vysokí vládni predstavitelia práve dnes zamierili do vojenskej operačnej miestnosti Pentagónu, verejnosti predložili kryciu verziu, že si idú pozrieť „simulovanú krízovú situáciu“.

Priatelia, Rusi sú teraz pripravení. Sú pripravení jediným koordinovaným úderom zničiť americké vojenské a hospodárske zdroje. Sú pripravení prežiť americkú odvetu, ak vôbec príde. A so svojimi vznášajúcimi sa plošinami rozmiestnenými po celom svete a ôsmimi (8) časticovými lúčovými zariadeniami na Mesiaci sú pripravení začať policajne dozerať na dobytý svet.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná a chráni každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.